

рода на враны-ты—усойки, свраки, гаргы). *Л. Д. 73 р. 87.* На Илн-денъ събирали ся свракытѣ (гарагашкы-тѣ), да врьшѣть росентъ-тъ на самовилскый-тъ харманъ, и за това имъ были оскубани и голы шип-тѣ. *Ч. 39.* Ако нѣма кокошка, то и сврака (*посл.*). *Ч. 127.* Защо да ямъ свракъ, кога имамъ кокошкѣ. *Ч. 161.* „Хакъ ни е,—примѣнихме кокошката на сврака“. *З. 190.* Азъ би накарала го да разбере, че свра-ката не може да бѣде другаринъ на соколъ. *З. 242.* „Че е по-добре да имъ са даде сега сврака нежели слѣдъ сто години биволъ“. *З. 256.* Касапски пцета сватове, Кѣси сврачници свахици. *З. 143.* Шарена сфрака на четири брака?—Ковчегъ. *Ч. 119.* С' мѣсо поганско да го-стимъ сфракы! *Гн. 45.* Сврачовъ Сврачи *пр.* сорокинъ: Орлжви погтис, сврачова опашка, чюкундурова глава? Кантаръ. *Ч. 118.*

Сврѣделаръ *с. м.* мастеръ, дѣлающій бурави: Майсторъ чо-вѣкъ вретенаринъ, дѣтца-та му бургунджийчета. (Сврѣделаре). Тѣзи три пословици ся говорятъ, на опѣзи люде, кои-то ся хвалятъ, че сѣ май-сторе. *Ч. 183.*

Сврѣделъ *с. м.* буравъ. Сврѣдлѣ *с. с.* буравчикъ: Сврѣдель-тъ пробива по-глубоко, отъ колко-то човѣка-та, на кои-то и да е итица, въ най-лгко-то дръво, и може дори да пробива камъни и металлы. *Л. Д. 1874 р. 137.* Ушъ магаре во кошара, ушн-ге не му влегвѣтъ (сврѣ-дель). *М. р. 530. (ист.).* Ни сѣ водить, ни сѣ терать, трага пра'ить (сврѣдель). *М. р. 531. (ист.).* Само сѣри, само рыни—сврѣдель (*ист.*). *Пк. 119*).* Волъ въ оборъ, рогове му на дворъ. — Сфредель. *Ч. 118.* Особенин сѣчива, и особенин сврѣдлѣта и триончета. *З. 224.* 2) на-званіе созвѣздія: Друго созвѣздіе, кое изтича прѣмо надъ главѣ че-ловѣку отъ тры звѣзды, зовѣтъ го *сврѣдиль*; защо то има паликъ на сврѣдиль. *Пк. 22.*

Сврѣжж *гл. св.* Сврѣзувамъ *гл. дл. 1)* свѣжу, связываю: Трѣ-ба да можиме да свързимъ на ново кражила та на тажъ голѣмѣ веригѣ. *Б. С. р. 7.* Физичити приимать, че у всяко тѣло има двѣ тѣмки не-видимы влагы, кои-то доклѣ сѣ свръзаны не показватъ никакво дѣй-ствие, а чтомъ ся раздвоатъ, тыи работять та искаrvatъ чюдны яв-ленія. *Л. Д. 1869 р. 77.* Сврѣзанный образъ на Исторія-тъ. *Л. XII.* Кой-то право не казува, той мнозина свръзува. *Ч. 175.* 2) заключу,—аю миръ: Избраха Тіера и го патвариха да свържи мира съ неприате-ли-тѣ. *Л. Д. 1872 р. 179.* 3) соединю,—аю: София са свърже по же-лѣзници съ Плѣвентъ и Никополъ. *ib. 76 р. 134.* 4) *ам.* заврѣжж: А кога (кокурусъ) почни да избива кѣту класъ, тогава го заравѣтъ, да улови новы корены и да свързи зърно. *Пк. 54.* Сврѣзуване *с. с.* Тогава външны-ты възбужданія карать въображеніе-то ни сматено да работи